

ІЗУЧЕНО І ЗАБЕЗПЕЧЕНО ЧЕТКОВО

100

Как поставихъ взривъ подъ моста при Надежда

Математикът на френския генерал Д'Епре до Стамболийски. Решението на Александър Стамболийски и Ал. Димитров да се извърши атентатът с цел провокация. Стоилъ Стефановъ настоява да се вдигне желъзопътната работница, Прудкинъ, по известни съображения, се спира на моста при село Надежда. Приготовлението на адската машина. Атентатът. Страшният взривъ, който раздруса София през една януарска нощ

(Министри, атентатори и провокатори)

Изрично се забранява всякакво препечатване

Тричасовия обискъ, подъ несчасия плачъ и писъци на плахнатите деца и жени — не нищо. Никакви следи отъ Коларовъ не се откриха. Една бойна пушка не се намери въ селото. Ясно ми е, че въ това село, хитро и бедно никой не е предприелъ да организира възстание. „Върнитъ и поактивни“ сведения за които говореше Ал. Димитровъ, пък Стоилъ Стефановъ съставяше и потвърждаваша бяха напълно увърени че Коларовъ съ щаба си е въ селото Дивотино не се оправда. За това Ст. Стефановъ съвсемъ крайно остървенение еше съ бичъ селенитъ и съ изискания му инквизиторски маниеръ ги разпитваше где скрили комуниста Коларовъ и шикитъ...

Когато слънцето се показа, пушката селото. По обратъ за Перникъ пътъ, клателъ се върху седалата на конеси, уморени отъ безсънна нощъ и нервното напрежение, запитахъ Ст. Стефановъ, мисли той, печели ли миледълския Съюзъ отъ тогдето органицитъ на неговата частъ тъй жестоко се разпрасъ беднитъ селяни, както еди малко се разправяхме нещастнитъ дивотинци надени отъ Муравиевци и Траови?

— Такива селяни, каквито са въ Дивотино, които оти съ коммунистичъ, по-добре България да ги нѣма... сухо отговори инквизитора Ст. Стефановъ.

Спомнихъ си за думитъ на Стамболийски, които ми каза днѣжъ, че Стоилъ Стефановъ е дошълъ въ Земледѣлния съюзъ да си направи лична карьера. А само Стоилъ Стефановъ ли бѣше дошълъ въ съюза за лична карьера. Карьеристи имаше много.

Съ спирането на желъзопътното движение, поради стачката, като че ли трѣсеше онази жизнена сила, която българския народъ и следъ йната запазваше, толкова е повече че икономическото положение въ страната се влошаваше. На правителството се налагаше на всѣка цена и съ всички срѣдства, да се накаже желъзничаритъ да прекратятъ стачката и възобновятъ желъзопътното движение. Това се налагаше още и отъ друго едно обстоятелство.

Командващиятъ съглашенски сили, французкия генералъ Д'Епре, официално и въ ултимативна форма заяви на министъръ-председателя А. Стамболийски, че ако въ продължение на 10 дена не се възстанови напълно желъзопътното движение, той ще издаде заповѣдъ неговитъ войски окупиратъ българскитъ железници, нуждни му за транспортъ.

Но да се нормализира желъзопътното движение, разплатено изъ основи още отъ първия денъ на стачката — не еше лека работа. Имаше само два начина за ликвидиране стачката: или да бъдатъ удовлетворени исканията на стачкитъ — или да се упражнятъ насилие надъ стачкитъ. За това нужно бѣше да има даденъ поводъ отъ послѣднитъ.

На това държеше много Стамболийски, макаръ и да отхвърляше онѣзи мѣрдаванни флогове отъ които произлизаше общеприетото мнение. Наистина, стачкитъ въ провинцията извършиха нѣколко терористически акции: саботирайки опититъ на властта по възстановяването на ж. п. пжното движение, повредиха на много мѣста ж. п. материали и др. — все пакъ действаха така, щото тѣхни акции не

можеха да се взематъ като казусъ, който да даде право на правителството да пребѣгне къмъ крути мѣрки, като милитаризира стачкитъ и така ги накара да възобновятъ ж. п. движение.

Всѣки композиранъ съ голѣми усилия влакъ заминаваше съ страхъ, че ще бѣде хвърленъ на въздуха.

И наистина, ако влакове не хвъркнаха на въздуха, то надъ мостове и тунели се извършиха атентати. Атентаторитъ останаха не заловени, а мѣлвата гласеше, че това е длѣло на земледѣл. правителство, което провокира стачкитъ.

Но защо земледѣлскитъ властници ще рушатъ чрезъ атентати желъзопътни мостове и тунели тогава, когато полагатъ усилия за възстановяването на желъзопътното движение? Кой е този който разрушава моста, по който ще мине? — Кой сѣче клонъ на който седи? — Тѣзи въпроси, никой нѣ си задаваше, а всѣки приемаше на вѣра мѣлвата, която самитъ стачници и разни партизани разпространяваха.

Не може да не се признае умения и тактичността на водачитъ на стачното движение.

Така напримѣръ въ столицата, гдето бѣха главнитъ сили на стачкуващитъ въ цѣла България, самото стачно движение се изразяваше въ манифестации и митинги, когато въ провинцията се вдигнаха лозунги за въоръжено въстание или за съпротива на властта.

Ръководителитъ на стачното движение въ столицата, предпазваха маситъ отъ каквито и да било терористически акции, разбирайки добре, че властта само дебне и очаква стачкитъ да извършатъ такива, за да има претекстъ да ги мобилизира и накара да подновятъ желъзничарското движение.

И когато французкия генералъ д'Епре, командващъ съглашенскитъ военни сили на Балканитъ, даде на Стамболийски ултиматумъ да се възстанови желъзопътното движение въ срокъ отъ десетъ дена, тогава, намирайки се въ безсходно положение, както у него, така и у Ал. Димитровъ се роди мисълъ да се извърши провокация срещу стачкитъ.

(Забележка ав. — Когато презъ 1924 год., т. е. следъ деветоюнския превратъ се разглеждаше отъ Соф. Окр. сждъ, длѣлото по атентата върху ж. п. мостъ при с. Надежда, тогава моя съобвиняемъ Ст. Стефановъ призна факта, че атентата е извършенъ отъ насъ двамата, т. е. отъ менъ и него, Ст. Стефановъ, по заповѣди на Ал. Стамболийски и А. Димитровъ съпровокационна целъ. Но Ст. Стефановъ не каза всичко.)

Думата „провокация“, като противодействие срещу стачкитъ, пръвъ изговори А. Димитровъ. Така щото, мисля че и идеята да се извърши провокацията бѣ на А. Димитровъ, а Стамболийски само да се съгласимъ съ А. Димитровъ, виждайки безсходното положение. А положението наистина бѣ безсходно. Защото ако чужденцитъ победители окупираха нашитъ желъзници, това значеше да прекратятъ главната жизнена артерия на България, значи трѣбваше на всѣка цена да се спаси положението. Никаква провокация нѣма оправдание а сждѣ и за тази — атентата върху ж. п. мостъ при с. Надежда.

Усвоили веднѣжъ идеята да се приложи провокацията, обмисляше се каква трѣба да бѣде тази провокация. И пакъ А. Димитровъ се яви да я подсказва.

— Ако се прави нѣщо, то

да се направи както трѣба, заяви той предъ менъ предъ Ст. Стефановъ. Ще хвърлите на въздуха желъзопътната работилница, онази при централната гара...

— Но... въ желъзничарската работилница винаги има хора, работници. Ще се дадатъ голѣми човѣшки жертви... Това е ужасно!... Възражихъ Димитровъ.

Той ме изгледа продължително и съ тънката си хитра усмивка ми каза:

— Ти като си хвърлялъ нѣкога параходи и влакове, въ въздуха, сега ще ме държишъ смѣтка за това — ще има или ще нѣма жертви. Въ борбитъ винаги има и невинни жертви.

— До, но това бѣше тъй отдавна. Тогава бѣхъ младъ, увеличахъ се и все пакъ следъ голѣмия атентатъ върху угарския параходъ „Васкапу“ дълги години ми измъчваше мисълъта, че съмъ гинувенъ...

— Тогава правехте атентати за Македония, сега ще правите за България — каза Димитровъ и въ дълга тирада се помъчи да ми докаже, че щомъ веднѣжъ сме избрали провокацията, като срѣдство, чрезъ което да се ликвидира съ стачката, то тази провокация трѣбвало да бѣде извършена въ голѣмъ мащабъ, та да има ефектъ и никой да не се осъмни въ това, че атентата е съ целъ за провокация.

Когато Стамболийски, въ присъствието на Ал. Димитровъ и Ст. Стефановъ, ми каза, че критическото положение въ което се намираме поради ултиматума на генералъ д'Епре, ни налага да прибѣгнемъ и къмъ една провокация спрѣмо комунистичъ за да ги милитаризираме и накараме да възобновятъ ж. п. движение, той не се спрѣ върху подробноститъ, какъ и върху какво ще се извърши атентата. Виждахъ, че и нему не бѣше леко, да прибѣгнемъ къмъ това срѣдство — атентатъ съ целъ за провокация.

Той само каза: — Вижте тамъ какъ ще го направите. Отъ този моментъ Стоилъ Стефановъ не отстъпваше отъ менъ и насъ (следва)

ХРОНИКА ДРЕВНИ ВЕСТИ

Пристигналъ е на лѣтуване въ града ни ректора на Цюрихската консерватория, проф. Андрее съ семейството си.

Областниятъ директоръ Б. Казанлиевъ лѣтува съ семейството въ курорта Ладжене.

Видни гости на мон. св. Константинъ: Йововичъ, оперна пѣвица, проф. Мишайковъ, лѣтуващъ въ вилъ „Кооперативенъ ратникъ“, отъ чехословашката легация въ Москва, г. Ройчекъ и г-житъ Варвара Димитрова Яковлева и Марина Павлова отъ съветската легация въ София.

Дамски фризьорски салонъ Иоханна срещу входа на църквата св. Никола, къдри 10 месечно съ парфюмирани води и боядисване съ растителни бои. Дълготрайностъ доказана. 1—1950—8.

Въ Полицийското Команданство сжд донесени една свитка ключове и единъ пакетъ съ 12 броя ламбени шишета. Който ги е загубилъ да се яви и си ги получи.

Първоклаксиятъ ресторанта „Европа“ Варна Бул. Сливница № 11. Снабдява домоветъ на цѣлия курортенъ кварталъ съ прочутитъ си кебапчета. Тел. № 22—49. 1-5

Самообесилъ се е по миналата нощъ Станчо Славовъ, 24 годишенъ отъ Варна, живущъ на ул. „попъ Харитонъ“ № 23 по болестни причини.

Утре въ кафена Сплендидъ стопанитъ на вършачки ще иматъ конференция. Присъствието на всички е задължително, ще бъдатъ разгледани въпроси въ връзка съ запавѣдта на м-ръ Банковъ по уемното право.

Съборътъ на Бѣлг. туристически съюзъ тази година ще се състои въ Казанлъкъ на 25 и 26 т. м.

Варненския народенъ театръ ще представи тази вечеръ новата премиера „Тримата бащи“ комедия въ 3 действия. Начало точно 9 ч. вечерта. Салона е добре охладенъ—цени за лѣгния сезонъ отъ 6—25 лв. Билети при касата на театра.

ВАРНЕНСКИ НАРОДЕНЪ ТЕАТЪРЪ

Новата премиера, комедията

ТРИМАТА БАЩИ

Цени отъ 6-25 лв.

ДНЕСЪ ПЕТЪКЪ 16 Т. М.

Салона е добре охладенъ.

Тенисътъ е все още на мода Дю Валонъ даватъ всѣка вечеръ. Мари-Жозефъ си смѣни прическата. Говори се за женитбата на Жарменъ, но този романтична красавица се усмихва мистериозно и не ни казва нищо. Баща ти не е дошълъ още, изглежда, че въпрѣки горещинитъ, въ града се забавляватъ добре. Хубавиятъ Лви е въ Биарицъ, за голѣмо съжаление на обожателкитъ му, Още не се е установилъ на никоя отъ тѣхитъ,

които му предлагатъ дѣщеритъ си. Ти ли си причината? На мене, твоята добра приятелка, ти можешъ да се доверишъ.

Надѣвай се, мила Сюзонъ, любопитството ти ще остане незадоволено... въ сжщностъ и азъ не знамъ много повече отъ тебе.

Продължавамъ дз чета.

„Ние намираме, че писмата ти сж много кжси и се питаме, какво развлѣчение те кара да ни забравишъ. Добре, дневникътъ ти ще ни осведоми. Чакаме съ нетърпение първитъ страници. Сбогомъ, Ани-Жсзетъ, оздравявай бързо, За да напуснешъ дивацитъ, недостойни да съзерцаватъ твоята красота. Изключавамъ отъ това число леля Мара и Жанъ, които цѣлувамъ. А ргорос, бедно агънце, какъ се разбирашъ съ този отвратителенъ вѣлкъ? Не те ли е излялъ още? Или пъкъ твоята прелестъ го е укротила толкова, че го е сбърнала на влюбенъ?“

Това заключение ме размѣ. Наистина, скжпа Сюзонъ, ти заслужавашъ прѣкора си „луда“. Жанъ влюбенъ! И влюбенъ въ Жозетъ, предмета на неговата антипатия. Мисълъта ме развеселява.

Меланхолията ме обзема на ново, като си помисля, че трѣба да живѣя въ Лауа, да понасямъ скуката, уединението, да стгна до тамъ, че да намирамъ Зели приемлива за другарска, да търпя да ми се каратъ и леля да ми се сърди, че не считамъ Жанъ поне ката полу-богъ.

— Запасниятъ генералъ Рачо Петровъ подарилъ на общината Гара Бѣлово единъ луксозенъ автомобилъ, който ще обслужва управата на общината.

— Българскитъ домати добили на 12 т. м. на берлинския пазаръ цена 3236 марки за 1 0 кгр. на едро, а франко на българската граница Драгоманъ—14 марки за 100 кгр. На сжщата дата въ Виена цената на българскитъ домати е била отъ 7 до 8.20 лева на кгр. на едро, а пиперкитъ—по 80 стотинки едната.

ЕДНО НЕОБХОДИМО ПОЯСНЕНИЕ

Въ брой 6068 на в. Варненски новини отъ 11 т. м. е помѣстена една бележка, озаглавена „Малкиятъ герой“, въ който се казва, че азъ, Илия Радевъ Сапунджиевъ, 14 год. отъ гр. Добричъ, съмъ миналъ преди нѣколко дни нелегално границата, защото поради закриване на гимназията въ града ни, съмъ билъ възпрепятственъ да продължа понататъшното си следване въ българско училище. По всичко изглежда, сътрудникътъ на вестника е билъ зле информиранъ относно идването и престояването ми въ Варна. Въ интереса на истината, длъженъ съмъ да дамъ следнитъ пояснения.

Първо — никога не съмъ минавалъ нелегално ромъно-българската граница. Въ Варна дойдохъ съ автомобилна кола за да на видя болния си дѣдо. Второ — българската гимназия въ Добричъ не е закрыта и тия дни азъ наново се завръщамъ, за да продължа въ началото на есенята по нататъшното си следване. Не съмъ говорилъ предъ никого, че желая да следвамъ въ военното училище „за да стана храбъръ офицеръ“ въ храбрата българска армия.

За избѣгване на всѣкакви неприятни последици, счетохъ се задълженъ да дамъ горнитъ пояснения.

Илия Радевъ Сапунджиевъ
Б. Р. Редакцията съжалява, че е станала проводникъ на една невѣрна информация, която, по всичко личи, има своята тенденция.

Скачамъ на крака и тръгамъ къмъ кжщи, но нѣкакъвъ шумъ задъ мене ме спира уплашена.

Чувамъ грухтения и кучешки лай. Минава ми презъ ума, че това сж глигани, за които фйтонджията разправяше, че идвали до прозорцитъ на кжщата. Страхътъ ми дава крила и азъ се понасямъ къмъ кжщи.

Колко е голѣма гората! Не мислихъ, че съмъ отишла толкова далече. Запхтявамъ се, не мога повече, шумътъ задъ мене се засилва и приближава.

Започвамъ да викамъ съ всичка сила. За щастие забелязвамъ нѣкой на края на алеята, съ послѣдни усилия азъ се втурвамъ и увисвамъ на рамото му, викайки:

— Глигантъ! Глигантъ! да бѣгаме.

Щѣхъ да изгубя съзнание, но единъ силенъ смѣхъ ме накара да се опомня.

— Жозетъ, къде видяте глиганъ?

Отварямъ очи, Уви! Попаднала съмъ отъ Сцила на Харибда. Това е Жанъ, Жанъ, за който съмъ се хванала, както давещия се за сламката.

Азъ го поглеждамъ, бѣла като платно отъ страхъ и казвамъ:

— Чухъ въ гората задъ мене... слушайте, ето пакъ.

Сжщиятъ шумъ се приближава, азъ искамъ да бѣгамъ, но той мн държи здраво и ми запавѣдва:

— Не мърдайте, нищо не рискувате, когато сте съ мене!

Едно грамадно животно, следвано отъ кучетата, се приближава. Тѣ минаватъ до насъ, азъ

Посредство

Законодаркътъ за устройството на училищнитъ н-ства

София 16. Мрът на прос-според досегашният законъ.
ъщата Николаевъ е пригот-Вън от това, училищните
вила, записването за време,настойства по новия законъ.

ПРОДАВА СЕ току-що из-
сметъ нова и неупотребявана
шевна дамска машина, Сингер
(крачна) служи за шев и бро-
диране. Цена 40 на сто нама-
ление от костюмата. Спора-
зумение — ул. „Генералъ Гур-
ко“ № 28.

че азъ се успокоя-
получихъ най-глав-
азъ му благодаря съ

Ивановъ. 20:45 — Моричъ — „Равелъ“ — испански танцъ-опера. 21:45
Исторически календаръ, новини, 22:00
... Висолене концертъ на Влед. Кривеновъ (тен.). 22:30 — Концертъ на Софийския мандолинець, кuartетъ. 23:15 — Частъ за всички. Невѣна Милошева пѣе народни пѣсни. Банчешка ска трояка свири народни мелодии. 24:00 — Край.

на властима и резултати се подчертава, че плаченото положение на малцинствата е дължи не само на масовото отношение на господстващите народности, а и на пълната не заинтересованост на О. Н. спрямо малцинствата и на липсата на каквато и да е грижа за неговата страна.

ПОСЛЕДНА МИНУТА

Парижъ. Вчера ромънскиятъ го правителъ

раля Каролъ имѣ продължи-
елна среща съ председателя
отъ политическитѣ затв

Снощи крал Каролъ даде го-
тъма вечеря въ честъ на Леб-

онъ, въ ресторанта при ро- отплата за усърдието и
тънския павлионъ въ париж- мовѣрния трудъ, поло
ето изложени.

На вечерята бяха канени на-
алникът не френския гене-
алена шобт гоу Гамбона на

аленъ щабъ ген. Тамленъ, на-
алникътъ на югославияския
енераленъ щабъ ген. Недичъ,

началникът на ромънския генерален щабъ ген. Сикитиу, който пребивава по настоя-

Шанхай 16. Китайският

М-вото на външните рабо-

Началникът на ромънския
генерален штаб ген. Сикитив.

ридружени от ген. Гамленъ, не е отпътува за областта, идето са командиралата съст.

итъ френски военни маневри.
тре той ще посети френска-

а гранична укрепена линия Ма-
кино.

Москва 16. По случай осъществяването на голѣмия каналъ състезания, съ участие Москва—Волга ще бъде сподвижници победители българи

естено амнистирането на 55
иляди политически затворни-

По тоя поводъ в „Правда“

— Решението на съветско-американската комисия за продажба на вестници на грамъ.